

Nhiệm Màu

MH (Phú Nhuận)

Bút nhóm tuổi MH ngày xưa

Chuyện ngày xưa cũng là để nhớ lại thời cấp sách. Tôi ở gần nhà thờ nên ngày nào cũng được đi lễ, học trường đạo mấy sơ dòng Mến Thánh Giá dạy. Cha mẹ luôn luôn lo lắng đến con cái nên lớn một tí là cho con vào dòng học cho tốt, không cần biết có tu được hay không, chỉ cần vào học trong dòng có Cha có Sơ lo cho là cha mẹ yên tâm.

Nhà tôi ngày đó ai cũng ném mùi của nhà dòng, dòng Mến Thánh Giá và Phanxico Thủ Đức, ở lúc nhỏ thôi, lớn lên ai cũng đòi về vì Chúa không gọi! Ở xứ đạo, nên mỗi khi dịp lễ Giáng Sinh đến nhà nào cũng làm hang đá và ngôi sao treo trước cổng nhà, thi nhau làm cho đẹp, ngôi sao đủ màu, xem ai làm đẹp nhất. Thời gian này gia đình tôi mới di cư vào Nam, còn ở vùng ngoại ô, qua cầu Nhị Thiên Đường gần bưu điện Chợ Lớn.

Lúc ông nội tôi còn sống, ở xứ đạo nên năm nào ông cũng được rửa chân. Sau lễ rửa chân, có bánh mang về cho các cháu, thật hạnh phúc. Viết đến đây tôi lại nhớ ông tôi thật nhiều.

Một thời gian gia đình tôi dọn đến xứ đạo khác ở ngay trung tâm Sài Gòn. Thời gian này tôi vào Thiếu Nhi, sáng nào cũng có cô bạn rủ đi lễ, thi nhau lần chuỗi. Sau khi lễ xong hỏi nhau hôm nay đọc bao nhiêu chuỗi? Cô này về sau đi tu.

Ngày đó chưa có xe nên tôi đi học bằng xe lam, tôi phải đi bộ 1 đoạn đường mới ra tới bến xe lam đối diện nhà ca sĩ Cẩm Hồng, sau này cô đổi tên là Phương Hồng Ngọc. Cô học chung trường nên mỗi khi hè đến, cô lên văn phòng hát bài “Nỗi Buồn Hoa Phượng” cho cả trường nghe, buồn da diết. Cuối năm

học nghỉ hè ba tháng nên học sinh cũng như thầy cô lưu luyến, viết lưu bút, nhớ nhung, gửi gắm tâm tình trong ba tháng hè xa cách.

Bến xe lam đậu ngay nhà Thờ Phú Nhuận gọi là nhà thờ Nam. Phú Nhuận có 2 nhà thờ để phân biệt cho khỏi lộn, nhà thờ Bắc là nhà thờ Phát Diệm. Tôi trong xóm đạo nhà thờ Bắc, nhưng cô bạn thân sinh hoạt nhà thờ Nam, nên vào hội con Đức Mẹ nhà thờ Nam, vào Ban Văn Nghệ nhà trường Lê Bảo Tịnh, tham gia sinh hoạt sinh viên học sinh Công Giáo Việt Nam do Cha P. Long Tiên tổ chức, đi ủy lạo và giúp văn nghệ nơi tiền đồn, và học hỏi Phúc Âm. Mỗi tuần họp 1 lần, đồng phục là áo dài xanh Đức Mẹ, nam áo sơ mi xanh, trụ sở của hội ở đường Hiền Vương và Tú Xương (nếu nhớ không lầm), hàng rào của trụ sở có giàn hoa Ti-gôn. Mỗi lần đi họp ngang qua đó màu hồng đậm sau mỗi cơn mưa làm không gian như lắng đọng cho một con bé tuổi mới lớn thêm phần lãng mạn để rồi nhớ mãi không quên cái giàn hoa. Nhớ Cha Long Tiên lúc nào cũng có một nụ cười hiền hậu, vị tha, Cha hay ví von, cười nói với gương mặt rạng rỡ. Con cái của Cha, con trai thì học giỏi, con gái thì xinh đẹp, thế là mọi người ai nấy cười thật là vui, tôi nhớ mãi câu này của Cha!

Tôi viết không hay nhưng thích viết, nên tập tành viết trên báo Hòa Bình với trang Búp Bê, báo Chính Luận với tờ Mai Bê Bi. Viết được ít chuyện với mấy bài thơ rồi lo thi. Sau đó là mất nước. Ngày đó tôi không biết ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội là ngày 8 tháng 12, chỉ thăm khấn Mẹ cho sinh con gái vào ngày của Mẹ để nhớ tới Mẹ và lời khấn của tôi đã được Mẹ nhận lời. Tôi vô cùng cảm tạ Mẹ để mỗi năm nhớ lời khấn nguyện mà Mẹ đã ban cho.

Một ngày nọ, cô em lúc đó chưa lập gia đình, lấy được 1 flyer ở nhà thờ Saint Barbara của một bà Mẹ gửi ra cho mọi người và mời mọi người đi theo lời chỉ dẫn trên flyer để đến nơi mà bà chiêm bao thấy Mẹ nói ai muốn thấy Mẹ thì đến đó, thời gian cũng lâu từ flyer bị lạc mất, bây giờ tôi muốn đến đó cũng không còn nhớ đường.

Số là bà Mẹ có đưa con gái bị bệnh nặng, bà cầu xin và đã được Mẹ nhận lời cứu chữa. Mẹ Maria chữa con bà khỏi bệnh đồng thời được Mẹ chỉ đến nơi để tạ ơn Mẹ và vinh danh Mẹ thêm. Gia đình tôi cùng cô em và con trai lúc đó khoảng 5 tuổi cũng đến đó, thấy người ta đã dựng một cây Thánh giá lớn giữa một khoảng đất trống thật rộng, chung quanh đầy hoa, tôi chỉ còn nhớ đó là city California? Từ Orange county tới đó khoảng 2 đến 3 tiếng, nơi đó như một sa mạc, nhà thưa thớt. Đến nơi thì rất đông người Mỹ, Mẹ, Việt, đúng 12 giờ họ rước kiệu Đức Mẹ đi chung quanh cây Thánh giá, mọi người lâu lâu nhìn lên mặt trời, có người được thấy Mẹ la lên rồi tiếng đọc kinh, tiếng hát, tiếng khóc lẫn tiếng reo mừng của những người được diễm phúc thấy Mẹ. Hôm đó con trai tôi cũng có phước thấy được Đức Mẹ, lời nói nay tôi vẫn còn nhớ. Với năm tuổi, thật ngây thơ lúc nào cũng thần tượng mẹ mình, nhưng hôm đó con trai tôi nói: "Con sorry mẹ nha, mẹ cũng đẹp nhưng Đức Mẹ đẹp lắm, đẹp không thể nói được." Cháu nói với gương mặt đầy rạng rỡ hân hoan. Tôi có dẫn cháu đi shopping vào mấy cửa tiệm bán tượng ảnh Đức Mẹ, hỏi xem tượng nào mà con thấy nhưng cháu lắc đầu nói không có tượng nào giống chỉ hơi hơi, không giống lắm, rồi cháu nói không nhớ.

Bây giờ cháu lớn rồi, có hỏi nơi đó để đến nhưng flyer thất lạc nên không thể đến viếng được, tiếc quá!

Với đức tin mạnh mẽ cho dù được diễm phúc thấy hay không thấy tôi cũng đã trông cậy và phó thác cùng Chúa và Mẹ Maria với niềm tin tuyệt đối.

Con gái tôi ở xa, hôm trước tôi đã đưa cho 1 cỗ tràng hạt nhưng tôi không yên tâm lắm, cũng may mấy tháng trước sau khi tan lễ thấy có tượng Đức Mẹ của ai để cuối nhà thờ mấy ngày rồi không ai lấy, tôi

mang về nhờ Cha làm phép. Khi thăm con gái tôi để trên bàn làm việc của cháu, lúc về tôi dặn cháu nhớ đọc kinh.

Lần nọ tôi tới thăm không thấy tượng Mẹ đâu, tìm mãi thì thấy cháu để sau ti-vi; buồn và giận tôi nói với cháu: "Thôi, con không muốn thì mẹ đem về mẹ thờ, con để vậy có tội", cháu nói lấy: "Mẹ muốn mang về thì mang", vừa giận vừa buồn. Trước khi về tôi ôm Đức Mẹ và khẩn xin cho con biết ý Mẹ vì con muốn Mẹ ở đây để gìn giữ con gái con, thế là tôi để lại.

Rồi con gái tôi dọn nhà, tôi tôi nằm chiêm bao thấy tượng Mẹ tôi thui lại nằm trong góc nào đó xong tôi lại thấy tượng Mẹ cũng trong góc tối đó sáng lên thật sáng, sáng lòa, giật mình tỉnh giấc tôi suy nghĩ tượng Đức Mẹ ở nhà không có gì thay đổi. Tôi nghĩ ngay tới tượng Mẹ của con gái, tôi text cho cháu nhắc giữ tượng Mẹ cẩn thận đừng làm bể, cháu nói sợ bể nên để trong thùng chén bát và ly rồi. Ba cháu có gọi và nói giấc mơ của tôi cho cháu nghe, cháu chụp hình và gửi lại, ba cháu dặn nhớ tìm chỗ để trên cao. Thật là 1 sự nhiệm mầu và linh thiêng, ý Mẹ cho biết Mẹ luôn hiện diện bên mình và không bao giờ bỏ con cái của Mẹ. Tạ ơn Mẹ Maria bây giờ và mãi mãi!

December 25/18

